

føre, at vi kan komme ind i mere smult Vande, saaledes at hele denne Virksomhed kan faa et roligt Forløb.

Naar det ærede Medlem til Slutning anbefalede, at de Beløb, som her er bragt i Forslag, skulde anvendes efter Reglerne i Lov af 4. Oktober 1919, maa jeg for mit Vedkommende meget stærkt fraraade det høje Ting at vedtage en saadan Ændring. I og for sig vil jeg indrømme, at der er en vis Konsekvens i dette Forslag. Hvis man har den Opfattelse — og det har det ærede Medlem og vel sagtens ogsaa hans Parti —, at Loven af 4. Oktober 1919 frembyder de Regler, som det er bedst for os at følge, saa kan man selvsagt ikke blive staaende ved, at disse Regler kun skal gælde for Len og Stamhuse og for Præstegaardsjorder, der jo tilsammen, selv ogsaa naar de sønderjydske Domæner kommer med, vel knap nok er 1 pCt. af hele det samlede Areal her i Landet. Hvis man har den Opfattelse, maa man selvsagt ønske, at al den Jord, der anvendes til Oprettelse af Husmandsbrug, efterhaanden kommer ind under den Lov, ja mere endnu, at efterhaanden al Jord opkøbes og igen udlejes efter de Regler, der er fastsat i denne Lov. Det indrømmer jeg der er Konsekvens i. Men det vil jo bare sige, at det ærede Medlem og hans Parti er enige med Socialdemokraterne. Det tager jeg ikke fejl i, at det er deres Opfattelse, at Jorden her i Landet efterhaanden skal, hvis jeg tør anvende et Udtryk, der er saa almindeligt i disse Dages verdenspolitiske Diskussioner, nationaliseres, maaske ikke som i Rusland ved et Snuptag, men at det skal ske efterhaanden, Tid efter anden, som Lejghed bydes, og man gør Begyndelsen ved at sige, at her-efter skal der ikke her i Landet med Statsstøtte udstykkes Jord, uden at det sker gennem en Nationalisering af Jorden. Jeg indrømmer, som sagt, at der er Konsekvens i Standpunktet, og en Konsekvens bøjer jeg mig altid for, og hvis jeg havde den samme Opfattelse som de to ærede Partier, vilde jeg sikkert ogsaa stille mig ved Siden af Forslagsstilleren og sige, at det er den Vej, vi skal gaa. Men nu har jeg, hvad jeg ikke har lagt Skjul paa, den modsatte Opfattelse. Jeg tror, det er en skæbnsvanger Vej, de Herrer her er inde paa, derfor ønsker jeg, at der skal holdes Liv i den frie Udstykningsbevægelse, og derfor stiller jeg Forslag om, at der anvendes 12 Mill. Kr. netop til, at der fremdeles kan oprettes selvstændige Landbohjem, saaledes at det bliver frie Mænd, der arbejder med deres egen Jord.

Naar det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen var saa venlig at sige, at Udstykningsforeningerne skulde ikke af den Grund forsvinde, saa faar man et Indtryk af, at der er noget, som har været efter ham, om jeg maa bruge det Udtryk; at der er noget; der har generet ham, naar han har saa travlt med at forsikre, at Udstykningsforeningerne godt kan bestaa, selv om det er Jordlovsudvalget, Centraladministrationen, som han kaldte det, der skulde overtage hele Udstykningsvirksomheden. Det er meget venligt overfor Udstykningsforeningerne, at det ærede Medlem nok vil lade dem eksistere, endogsaa siger, at man har udmærket Brug for dem — ja, jeg tror endda, han anvendte Udtrykket: haardt Brug for dem. Men hvis vi skal til at foretage al Udstykning efter Reglerne i Loven af 4. Oktober 1919, og det skal være Jordlovsudvalgets Centraladministration, der foretager Udstykningerne Landet over, vil det dog være ret enestaende, at man beholder hele denne Foreningsdannelse rundt om i Amterne med Medlemmer, med Medlemsprotokoller, med Generalforsamlinger o. s. v., blot for at disse Foreninger skal optræde paa Jordlovsudvalgets Vegne. Det plejer man at bruge kyndige Udsendinge til, som Jordlovsudvalget sender ud, men man opretter ikke hele Foreninger, hvis Bestyrelsesmedlemmer endeligt faar deres Ordre herindefra. Det har ikke været Meningen med Udstykningsforeningerne; og hvis de ikke har anden Opgave, tror jeg, de hellere maa blive opløst.

Jeg skal sluttelig anmode det høje Ting om at behandle Lovforslaget i hvert Fald med saa stor Velvillie, at det vil kunne lykkes os at faa det gennemført i denne Samling. Jeg føler mig overbevist om, at jeg har Tilslutning i denne Udtalelse fra en stor Kreds af de mange, der ønsker at stifte eget Hjem, og jeg kan føje til, at jeg er sikker paa, at Formændene for Amtskommissionerne vil sætte meget stor Pris paa, at Lovforslaget nyder Fremme og bliver gennemført i denne Samling. Det er en Selvfølge, at jeg ikke har noget at indvende imod — jeg kan ikke forhindre det og ønsker ikke at forhindre det —, at Lovforslaget kommer til Behandling i et Udvalg. Jeg skal ogsaa være til Tjeneste med alle de Oplysninger, jeg er i Stand til at fremskaffe for dette Udvalg; men jeg henstiller, at Udvalgsarbejdet maa blive præget af Forstaaelse af, at det er ønskeligt for ikke at sige nødvendigt, at Lovforslaget bliver ophøjet til Lov, inden denne Rigsdagssamling slutter.